

12. Zevende middel betreffende het MREL-besluit: de GAR heeft inbreuk gemaakt op verzoeksters recht om te worden gehoord, doordat hij principieel heeft geweigerd om rekening te houden met bepaalde opmerkingen.
13. Achtste middel betreffende het MREL-besluit: het MREL-beleid, waarop het MREL-besluit gebaseerd is, schendt verordening (EU) nr. 806/2014 en levert misbruik van bevoegdheid door de GAR op omdat dit beleid wijst op een normatieve keuze op het gebied van afwikkeling en inbreuk maakt op de bevoegdheden van de wetgever.

-
- (¹) Het afwikkelingsbesluit waarnaar wordt verwezen is het Gezamenlijk besluit over het groepsafwikkelingsplan en de beoordeling van de afwikkelbaarheid voor BNP Paribas en haar dochterondernemingen, zoals overeengekomen door de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet en Bankowy Fundusz Gwarancyjny op 4 november 2021, referentienr. RC/JD/2020/52.
- (²) Het MREL-besluit waarnaar wordt verwezen is het Gezamenlijk besluit tot vaststelling van het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva voor BNP Paribas en sommige met haar verbonden entiteiten, zoals overeengekomen door de GAR, Magyar Nemzeti Bank, Finanstilsynet en Bankowy Fundusz Gwarancyjny op 4 november 2021, referentienr. RC/JD/2020/53.
- (³) Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB 2014, L 225, blz. 1).
- (⁴) Gedelegeerde verordening (EU) 2016/1075 van de Commissie van 23 maart 2016 houdende aanvulling van richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot technische reguleringsnormen ter specificatie van de inhoud van herstelplannen, afwikkelingsplannen en groepsafwikkelingsplannen, de minimumcriteria die de bevoegde autoriteiten moeten beoordelen met betrekking tot herstelplannen en groepsherstelplannen, de voorwaarden voor financiële steun binnen de groep, de voorwaarden voor onafhankelijke taxateurs, de contractuele erkenning van afschrijvings- en omzettingsbevoegdheden, de procedures en de inhoud van de kennisgevingsvereisten en van de kennisgeving van opschorting en de operationele werking van de afwikkelingscolleges (PB 2016, L 184, blz. 1).

Beroep ingesteld op 15 februari 2022 — Vereniging “Terra Mia Amici No Tap” / EIB

(Zaak T-86/22)

(2022/C 165/45)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Vereniging “Terra Mia Amici No Tap” (Melendugno, Italië) (vertegenwoordiger: A. Calò, advocaat)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank (EIB)

Conclusies

- vaststellen en verklaren dat de EIB het verzoek tot herziening van de verzoekende vereniging ten onrechte niet-ontvankelijk en tardief heeft verklaard;
- de EIB gelasten de aan TAP AG verstrekte leningen in te trekken;
- de EIB verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel: gestelde niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot herziening.

- In dit verband wordt gesteld dat er sprake is van schending van het Verdrag van Aarhus en van verordening (EG) nr. 1367/2006 (¹) van 6 september 2006 en verordening (EU) 2021/1767 (²), punten 1, 6 en 9 van de preambule van EIB's Statement of Environmental and Social Principles and Standards (verklaring van de EIB inzake milieu- en sociale normen en beginselen). In het onderhavige geval had de EIB de toegekende financiering moeten intrekken, aangezien het verzoek om herziening betrekking had op een administratieve handeling in het kader van het milieurecht.

2. Tweede middel: gestelde verjaring van het verzoek tot herziening wegens het verstrijken van de termijn.
- In dit verband wordt gesteld dat er sprake is van schending van het Verdrag van Aarhus en van verordening (EG) nr. 1367/2006 van 6 september 2006 en verordening (EU) 2021/1767, punten 1, 6 en 9 van de preambule van EIB's Statement of Environmental and Social Principles and Standards. In casu heeft de EIB nagelaten de financiering in te trekken, hetgeen een nieuwe handeling is, die autonoom en onderscheiden is van de handeling waarbij de financiering eerder is toegekend, en in elk geval moet de termijn van zes weken voor de indiening van het verzoek tot herziening worden berekend vanaf de datum waarop de werkzaamheden operationeel zijn geworden, aangezien de kredietnemer contractueel verplicht was om op die datum aan de normen van de EIB te voldoen.
3. Derde middel: schending van punt 36 van EIB's Statement of Environmental and Social Principles and Standards van 2009.
- In dit verband wordt betoogd dat genoemd punt 36 specifiek bepaalt dat de EIB eist dat alle door haar gefinancierde projecten ten minste voldoen:
    - de toepasselijke nationale milieuwetgeving;
    - de toepasselijke milieuwetgeving van de Europese Unie, met name de richtlijn milieueffectbeoordeling (MEB) van de Europese Unie en de richtlijnen inzake natuurbehoud en de sectorale en "transversale" richtlijnen;
    - de beginselen en normen van de desbetreffende internationale milieuverdragen die in de EU-wetgeving zijn opgenomen.In het onderhavige geval zijn geen van genoemde punten geëerbiedigd.
- De hierna volgende handelingen zijn geschonden:
- a. de milieuwetgeving van de Unie en met name:
- a.I overweging 36 van verordening (EU) nr. 347/2013, junctis de artikelen 4 en 14 van die verordening (ontbreken van kosten-batenanalyse);
  - a.II overweging 31 van verordening nr. 347/2013, junctis artikel 5, lid 1, en bijlage IV, punt 1, van richtlijn 2011/92/EU (cumulatieve externe effecten);
  - a.III overweging 31 van verordening nr. 347/2013, junctis artikel 5, lid 1, en bijlage IV, punt 1, van richtlijn 2011/92/EU (cumulatieve interne effecten) — verbod op het gebruik van de "salamitechniek";
  - a.IV artikel 2, lid 1, van richtlijn 2011/92/EU, artikel 6, leden 3 en 4, van de habitat-richtlijn;
  - a.V artikel 4, lid 4, van richtlijn 2009/147 ("vogelrichtlijn");
  - a.VI overweging 30 van verordening nr. 1367/2006, junctis artikel 9 van die verordening en artikel 6 van de MEB-richtlijn (transparantie en inspraak);
  - a.VII overweging 28 van verordening (EU) nr. 347/2013, juncto artikel 7 van die verordening (habitat-regeling);
  - a.VIII schending van artikel 191, lid 1, VWEU, alsmede schending van de verklaring inzake beginselen en normen op sociaal en milieugebied van de Europese Investeringsbank, die op 3 februari 2009 door de Raad van bewind is goedgekeurd.
- b. De Italiaanse wetgeving en met name:
- b.I wetsbesluit 42/2004 tot omzetting van het Landschapsverdrag, artikel 26;
  - b.II wetsbesluit 42/2004 tot omzetting van het Landschapsverdrag, artikel 146;
  - b.III artikel 14-ter van wet nr. 241 van 7 augustus 1990 betreffende de dienstenconferentie;
  - b.IV voorschrift A57 van ministerieel besluit 223/14 inzake milieucompatibiliteit;
  - b.V wetsbesluit 152/06 betreffende het ontbreken van sancties;
  - b.VI artikel 452 quater van het strafwetboek (milieuramp).

4. Vierde middel: schending van verordening (EU) nr. 347/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2013.

— In dit verband wordt erop gewezen dat er nooit een behoorlijke kosten-batenanalyse is uitgevoerd.

(¹) Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen (PB 2006, L 264, blz. 13).

(²) Verordening (EU) 2021/1767 van het Europees Parlement en de Raad van 6 oktober 2021 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1367/2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen (PB 2021, L 356, blz. 1).

Beroep ingesteld op 17 februari 2022 — Hahn Rechtsanwälté / Commissie

(Zaak T-87/22)

(2022/C 165/46)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Hahn Rechtsanwälté PartG mbB (Bremen, Duitsland) (vertegenwoordiger: advocaat K. Küntsner)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— Besluit C(2021) 9326 final van de Europese Commissie van 7 december 2021 nietig verklaren;

— de Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Er bestaan geen gronden voor weigering krachtens artikel 4, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001 (¹)

— De Commissie heeft met betrekking tot de partijen in kartelprocedure AT.40178 geen beschermwaardige commerciële belangen in de zin van artikel 4, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001 aangevoerd en geen beoordeling per individueel geval verricht.

— De Commissie kan zich niet beroepen op de bescherming van onderzoeken, aangezien het gaat om een afgesloten kartelonderzoek dat definitief is geworden en de Commissie ook heeft nagelaten om een beoordeling per individueel geval te verrichten.

— De Commissie beroept zich op de algemene aanname van niet-openbaarmaking, hoewel de voorwaarden van artikel 4, lid 2, eerste en/of derde streepje, van verordening (EG) nr. 1049/2001 niet zijn vervuld, hetgeen leidt tot een ontoelaatbare omkering van de regel-uitzonderingsverhouding van het inzagerrecht.

2. Er bestaat een hoger openbaar belang bij de openbaarmaking in de zin van artikel 4, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001

— De Commissie heeft ten onrechte niet vastgesteld dat er sprake was van een hoger openbaar belang bij de openbaarmaking in de zin van artikel 4, lid 2, van verordening (EG) nr. 1049/2001.

— De schending van het algemeen belang in de onderhavige zaak is evident, aangezien de met het kartelrecht strijdige overeenkomsten ook betrekking hebben op de manipulatievoorzieningen van de personenauto's, en de buitensporige uitstoot van stikstofdioxide een negatieve invloed heeft op het algemeen belang van de gezondheid, het milieu en het klimaat.